

TRASA ROWEROWA NR 26

DŁUGOŚĆ TRASY: 13 km

OPIS TRASY

Trasa łączy Lubliniec-Stebłów z miejscowością Piłka. Bieg rozpoczyna na Lipskiej Górze na Steblowie pod Krzyżem Milenijnym **(21)**. Rozpościera się stąd widok na Lubliniec i jego okolice. Początkowo trasa prowadzi ul. Lipska Góra w kierunku centrum miasta. Następnie wiedzie ulicami Wawrzyńca Hajdy, Wyszyńskiego i ścieżką pieszo-rowerową na ul. Świętej Anny aż do zabytkowego drewnianego Kościoła św. Anny **(2)**. Po drugiej stronie ronda znajduje się Skwer Rodziny Stein **(16)** poświęcony wywodzącej się z Lublińca rodzinie Świętej Teresy Benedykty od Krzyża – Edyty Stein.

Następnie trasa wiedzie regionalną trasą rowerową nr 605 wzdłuż Alei Solidarności mijając Klasztor Ojców Oblatów, ul. Grunwaldzką pomiędzy Bulwarem Europejskim **(14)** i Bulwarem im. Franciszka Grotowskiego **(13)**, następnie obok hotelu mieszczącego się w średniowiecznym Zamku Lublinieckim **(1)**, ul. Żwirki i Wigury, ul. Sobieskiego w okolicach Zespołu Szkół nr 1 im. Adama Mickiewicza i kompleksu sportowego Orlik.

Warto wspomnieć, że naprzeciw Zespołu Szkół nr 1 im. Adama Mickiewicza mieści się kirkut – cmentarz żydowski **(9)**, na którym spoczęli dziadkowie i rodzeństwo Świętej Edyty Stein, Współpatronki Europy i Patronki Lublińca.

Trasa skręca nieco wcześniej w ul. Majdanek, przecina ul. Pawła Stalmacha, wiedzie fragmentem ul. Droniowickiej, a następnie ul. Biała Kolonia do skrzyżowania z ul. Myśliwską. Kieruje się drogą leśną w kierunku północnym do ul. Droniowiczki. Następnie wiedzie w kierunku wschodniej granicy miasta przecinając dwa przejazdy kolejowe. Biegnie w kierunku pałacyku myśliwskiego „Łopian” **(6)** i drogami leśnymi, aż do miejscowości Piłka.

ATRAKcje TURYSTYCZNE NA TRASIE

(1) Zamek Lubliniecki

W istocie nie zamek, lecz pałac – rezydencja pozbawiona funkcji obronnych. Budowla łączy cechy kilku epok: jej bryła ma charakter barokowy, elewacje utrzymane są w duchu klasycyzmu, a XIX-wieczna rozbudowa wzbogaciła ją o elementy neostylowe. Tradycyjna nazwa „zamek” odnosi się do średniowiecznej siedziby Piastów opolskich, po raz pierwszy odnotowanej w źródłach jako fortalitium w 1397 roku. Przez stulecia rezydencja pozostawała własnością rodów władających okolicznymi ziemiami, m.in. Kochcickich, Cellarych i de Garnier. W 1638 roku na zamku gościł król Władysław IV Waza, a podczas potopu szwedzkiego krótkotrwale schronienie znalazł tu cudowny obraz Matki Bożej Częstochowskiej, wywieziony z Jasnej Góry przez paulinów. Jak każda wiekowa budowla, lubliniecki zamek ma również swoje tajemnice. Jedna z nich dotyczy rozciągających się pod nim lochów, które według miejscowej tradycji mogą sięgać aż do Parku Grunwaldzkiego. Trudno jednak zweryfikować tę opowieść, gdyż wejście do podziemi zostało zamurowane jeszcze w latach 60. XX wieku. Obecnie w odrestaurowanych wnętrzach zamku znajdują się hotel oraz restauracja.

(2) Kościół św. Anny

Nieduży, lecz niezwykle urokliwy drewniany kościół na Szlaku Architektury Drewnianej Województwa Śląskiego. Wzniesiony w 1653 roku z fundacji hrabiego Andrzeja Cellarego, został gruntownie odnowiony w 1754 roku z inicjatywy Pierre'a de Garnier. Z powodu postępującej degradacji i groźby zawalenia w 1998 roku świątnię rozebrano, a następnie odtworzono na nowych fundamentach, przesuając ją o kilkanaście metrów. Kościół zachował oryginalne barokowe wyposażenie, którego najważniejszym elementem jest ołtarz z obrazem św. Anny i figurami czterech Ewangelistów. U jego podstawy widnieje herb rodu Cellarych, a z tyłu umieszczono kamień węgielny poświęcony przez św. Jana Pawła II. Na balustradzie chóru muzycznego znajduje się kartusz herbowy rodu de Garnier z inskrypcją upamiętniającą odnowienie świątyni w 1754 roku. Wystrój wnętrza uzupełniają obrazy z XVII i XVIII wieku pochodzące z Kościołów św. Mikołaja i św. Krzyża.

(6) Pałac myśliwski „Łopian”

Zbudowany w latach 1873-1874 roku przez właściciela Droniowiczek i starostę lublinieckiego, księcia Karola Hohenlohe-Ingelfingena, na należącej do niego leśnej posesji nazwanej „Schwarzwald” („Czarny Las”). Charakterystyczną dominantą architektoniczną budynku jest wtopiona w jego korpus czworoboczna wieża. Obecnie obiekt znajduje się w rękach prywatnych.

(9) Cmentarz żydowski

Położony przy ulicy 11 Listopada cmentarz żydowski jest jednym z najważniejszych śladów obecności społeczności żydowskiej w Lublińcu. Jego początki sięgają 1832 roku, choć oficjalnie gmina żydowska nabyła teren cmentarza w 1845 roku. W 1865 roku nekropolię powiększono o kolejną parcelę. Ostatecznie objęła ona obszar około 4500 m². Na terenie cmentarza zachował się XIX-wieczny dom przedpogrzebowy,

który służył niegdyś obrzędom związanym z pochówkiem, a także jako mieszkanie opiekuna nekropolii. Przetrwały również fragmenty historycznego ceglanego ogrodzenia, brama i furtka pamiętające czasy funkcjonowania gminy żydowskiej. Liczbę ocalałych nagrobków szacuje się na około 15 kompletnych macew oraz około 100 ich fragmentów. Część z nich wykorzystano do utworzenia lapidarium upamiętniającego dawnych mieszkańców Lublińca. Szczególną uwagę zwraca okazały grobowiec rodziny Koenigsbergerów w formie neoklasycystycznego portyku. Wyjątkowe znaczenie cmentarza wynika również z faktu, że jest on miejscem pochówku członków rodziny św. Edyty Stein. Spoczywają tu jej dziadkowie: Adelajda Courant z domu Burchard i Salomon Courant, a także jej starsi bracia Ernest i Richard, którzy zmarli we wczesnym dzieciństwie.

(13) Bulwar im. Franciszka Grotowskiego

Nowoczesna przestrzeń rekreacyjna nad rzeką Lublinicą, powstała w wyniku rewitalizacji nadrzecznych terenów. Znajdują się tu promenada spacerowa, ścieżki piesze i rowerowe, most nad rzeką, plac zabaw, siłownia plenerowa oraz miejsca wypoczynku. W okresie zimowym działa lodowisko. Wzdłuż promenady można podziwiać drewniane rzeźby powstałe podczas Międzynarodowego Pleneru Rzeźbiarskiego „Czas – Człowiek – Przestrzeń”, zorganizowanego w Lublińcu w 2012 roku. Na barierkach mostu zakochani zawieszają „kłódki miłości”, symbolizujące trwałość uczuć. Patron bulwaru, Franciszek Grotowski (1733–1814), był właścicielem dóbr lublinieckich i fundatorem zakładu wychowawczego dla sierot. W testamencie z 1812 roku przeznaczył swój majątek na utworzenie placówki dostępnej dla dzieci bez względu na pochodzenie i wyznanie.

(14) Bulwar Europejski

Zrewitalizowana przestrzeń rekreacyjna nad Lublinicą, położona pomiędzy rzeką a Zamkiem Lublinieckim. Obejmuje teren dawnych zabudowań gospodarczych

należących do zamku i przylega do nowoczesnego budynku „Lubiteki” - Miejsko-Powiatowej Biblioteki Publicznej. W przestrzeni bulwaru znajdują się alejki spacerowe, ciągi pieszo-rowerowe, miejsca wypoczynku, plac zabaw, tereny zielone, oczko wodne oraz tężnia solankowa. Przy budynku „Lubiteki” można podziwiać rzeźby powstałe podczas III Międzynarodowego Pleneru Rzeźbiarskiego w Lublińcu w 2017 roku, którego tematem przewodnim była literatura Od strony ul. Piłsudskiego, przy dawnej willi Kielmana, znajduje się tablica upamiętniająca dzieci - ofiary niemieckich zbrodni medycznych. Bulwar Europejski został wyróżniony w 2020 roku w prestiżowym ogólnopolskim konkursie Towarzystwa Urbanistów Polskich i Związku Miast Polskich na najlepiej zagospodarowaną przestrzeń publiczną w zieleni.

(16) Skwer Rodziny Stein

Skwer w miejscu dawnej posesji „Villa Nova”, gdzie w 1884 roku zamieszkali rodzice Św. Edyty Stein – Zygfryd i Augusta wraz z dziećmi. Obecnie skwer zdobi plenerowa ekspozycja rzeźb poświęconych św. Edycie Stein, powstałych podczas I

Międzynarodowego Pleneru Rzeźbiarskiego „Św. Edyta Stein – patronka Lublińca i współpatronka Europy”, zorganizowanego w Lublińcu w 2010 roku.

(21) Lipska Górka oraz Krzyż Milenijny

Wzniesienie o wysokości niespełna 300 m n.p.m. w północnej części Lublińca. Ceniony punkt widokowy, skąd rozciąga się stąd panorama Lublińca i okolic, a przy dobrej widoczności można dostrzec odległe pasma górskie, m.in. Beskidy, Tatry i Sudety. Na Lipskiej Górze wznosi się 20-metrowy Krzyż Milenijny, ufundowany przez mieszkańców Lublińca dla uczczenia Jubileuszu Roku 2000.

- [Udostępnij](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)